

Så vil jeg endelig – i stedet for at gå alt igenem her – nævne over for hr. Jensby, som specielt hæfter sig ved § 9, at det godt kan virke meget kompliceret. Jeg kan sige, at hovedreglen er, at i de tilfælde, hvor der er ikrafttræden i 1992, altså før i tiden, er det, fordi det er aflempe karakter; det er altså i alle de tilfælde, hvor der er lempende indgreb. I de tilfælde, hvor der er ikrafttræden ved fremsættelsen, er det for at undgå urimelig hamstring – spekulation i reglerne. Og i de tilfælde, hvor der er fremtidig ikrafttræden, f.eks. flere år frem, er det, fordi det er tilfælde, hvor virksomhederne skal have mulighed for at disponere, inden reglerne træder i kraft, og hvor der ikke er risiko for hamstring. Så der er en meget klar logik i § 9. Jeg erkender, at det er uoverskueligt, men jeg kan love hr. Jensby, at jeg gerne vil foranledige, at man i udvalget får en oversigt over indholdet og de referencer, der er til ikrafttrædelsesbestemmelserne, sådan at man kan se logikken i det, for der er en klar logik i det, sådan som jeg har formuleret det.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, at vi har haft en god debat om forslaget, og jeg er meget fortrøstningsfuld med hensyn til at få det gennemarbejdet og få det vedtaget enten i den foreliggende form eller i en form, der minder en hel del om den. Tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af lov om et forebyggelsespolitisk råd og et tobaksskaderåd. (Forebyggelsespolitisk Råds sammensætning m.v.).

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 30/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Sundhedsministeren har her fremsat et godt forslag. Folketinget vedtog jo i 1990 at oprette Det Forebyggelsespolitiske Råd. Det har så fungeret med 24 medlemmer, og når der har været så mange, er det, fordi det daværende Folketing ønskede alle de relevante forebyggende foreninger repræsenteret i rådet.

Men af hensyn til en forenkling og effektivisering har rådet nu selv foreslået en ændring af både struktur og arbejdsform. Det er så det forslag, ministeren nu har foreslået gjort til lov. Nu kommer selve rådet til at bestå af kun 7 medlemmer, men der bliver så et repræsentantskab, der skal samles mindst en gang årligt.

Med dette repræsentantskab opnår vi jo at fastholde de mange udmærkede foreninger i det forebyggende arbejde. Ministeren fastsætter nærmere regler senere for repræsentantskabets sammensætning og funktion. I lovforslaget præciseres det, at rådet er et selvstændigt organ med bestemte opgaver, som bl.a. er at følge og vurdere forebyggelsesindsatsen og også at stille forslag til samme.

Tobaksskaderådet beholdes med 7 medlemmer og kan således også fortsætte sit udmærkede arbejde.

Derimod foreslås Alkoholpolitisk Forum nedlagt som konsekvens af, at vi i 1994 oprettede Det Alkoholpolitiske Kontaktudvalg, og at Forebyggelsesrådets funktion i øvrigt styrkes.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at regeringen fra starten har opprioriteret det forebyggende arbejde generelt. Det ses af, at Forebyggelsesrådets budget er fordoblet siden 1993, og at dette er fastholdt i 1996-finansloven.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Jens Vibjerg (V):

Det kan være fornuftigt med et mere handlekraftigt Forebyggelsespolitisk Råd, og det er jo da klart, at 24 medlemmer er et noget stort og tungt forum.

Men – og jeg må da understrege »men« – der er nu et område, hvor vi i Venstre synes, at forslaget ikke lever op til de kvalitetskrav, det kvalitetsindhold, vi kunne forvente os af lovforslaget. Et råd, som skal vejlede ministeren, og som samtidig kun består af personer udpeget af ministeren, bliver jo let nogle dikkende lammehaler, for sidder man i ministerens lomme, er det jo altså ikke sikkert, at man bliver det kvalificerede både indspil og modspil til ministeren, som kan være formålet med et sådant råd. Sekretariatet ligger jo også i ministeriet. Jeg synes i øvrigt, det er fornuftigt, at vi ikke opbygger et nyt apparatur dér.

Så jeg synes nok, at vi i hvert fald under udvalgsarbejdet bør finde en mere hensigtsmæssig og dynamisk måde at udpege dette råd på, men Venstre går selvfølgelig konstruktivt ind i det udvalgsarbejde.

Agnete Laustsen (KF):

Sygdomsforebyggelse bør altid være et sundhedsvæsens fornemste opgave og er det da også i den plan, vi stræber efter at opfylde, nemlig »Sundhed for alle år 2000«.

Det er derfor prisværdigt, at sundhedsministeren med dette forslag søger at effektivisere Det Forebyggelsespolitiske Råds arbejde, uden at dette i øvrigt vil få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Vi mener fra konservativ side, at det er godt at nedskære antallet af rådsmedlemmer fra 24 til 7, da alle forudsættes at have særlige faglige og personlige kvalifikationer.

Det er derfor vigtigt, at ministeren, som jo personlig skal udpege dem – det kan vi måske godt være lidt betænkelige ved – holder sig disse saglige kriterier for øje og finder mennesker, som er parat til at gå ind i en kritisk dialog, som såvel ministeren som andre engagerede kan forholde sig til og lade sig inspirere af. Kort sagt: Rådet skal ikke være ministerens forlængede arm, men en sparringspartner.

Det er også vigtigt, at bredere kredse holdes informeret om rådets overvejelser, og vi mener derfor, at det er en god idé at udpege et repræsentantskab, hvor de parter, som tidligere har været repræsenteret i Det Forebyggelsespolitiske Råd, nu får sæde.

Forebyggelsespolitik får nemlig først mening og fører først til resultater, hvis der er bred enighed om og forståelse for dens betydning og dermed folkelig opbakning bag de initiativer, som skal tages.

Nedlæggelse af Det Alkoholpolitiske Forum tager vi, da vi jo nu har Det Alkoholpolitiske Kontaktudvalg, til efterretning, ligesom det er en naturlig konsekvens af rådets nye opbygning, at det ikke er nødvendigt at kræve, at 2 rådsmedlemmer skal have sæde i Tobaksskaderådet.

Jeg håber i den forbindelse, at Tobaksskaderådets arbejde fortsat prioriteres højt, ikke mindst i forbindelse med udformning af kommunal og amtskommunal rygepolitik i konsekvens af den lov, vi vedtog i maj 1995.

Der er jo visse amtsborgmestre, der har luftet deres frustrationer over at være blevet pålagt at udforme regler om røgfrie miljøer, og det ville måske derfor være en velkommen gestus, at rådet påtog sig at oplyse disse rådvilde borgmestre om og hjælpe dem med hensyn til, hvorledes lovens intentioner hurtigt og effektivt kunne efterleves til gavn såvel for aktive som for passive rygere.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Det er formentlig svært at finde et politisk parti, som ikke lægger stor vægt på forebyggelse i sundhedspolitikken, fordi det er jo indlysende bedre at forebygge skader og sygdomme og forhindre dem i at opstå, end det er at forsøge at lappe og lindre, når problemet først er opstået.

Problemet er imidlertid efter SF's opfattelse, at forebyggelsen i den danske sundhedspolitik ikke er ordentligt integreret i alle de andre politikområder, hvor det for alvor ville batte noget. Hvis vi for alvor ville forebygge mange af de store folkesygdomme og de mange nye sundhedsproblemer, som vi jo kun har set toppen af foreløbig, så skulle vi gå helt anderledes radikalt til værks, end vi gør i dag.

Vi burde f.eks. fjerne miljøfremmede stoffer fra vores omgivelser, bare for at tage et eksempel, de stoffer, som er mistænkt for at have østrogenlignende effekter. Vi burde sige nej til overflødige tilsætningsstoffer i vores madvarer, vi burde satse på et langt bedre arbejdsmiljø, på det udviklende arbejde, på indflydelse til de ansatte, og vi burde have en helt anderledes trafikpolitik, som fjernede trafikken fra vejene og i

langt større omfang lagde den over til den kollektive trafik, så vi forhindrede en lang række af de skader og ulykker, som vi ser på de danske landeveje.

Det gør vi altså ikke i noget særlig stort omfang i dag, og i stedet for så kommer forebyggelse til at betyde noget helt andet. Det kommer i for høj grad til at være en meget individualiseret form for kampagner, der retter sig mod de såkaldte livsstilssygdomme, og det er en type kampagner, som meget tyder på ikke har den helt store effekt. Så vi skal nok passe på, når vi diskuterer forebyggelse, ikke at foregøgle os, at vi nødvendigvis alle sammen mener det samme med ordet og med begrebet, og at det faktisk kan fortolkes og praktiseres ganske meget forskelligt.

ISF mener vi altså, at vi bør bruge mange ressourcer på – og også i forbindelse med dette nye Forebyggelsespolitiske Råd – at integrere forebyggelsen i de andre politikområder og lade forebyggelsen være et overordnet princip, som vi har med os, også når vi laver arbejdsmiljøpolitik, levnedsmiddelpolitik, trafikpolitik osv.

Vi undrer os en lille smule over, at sådan nogle overordnede synspunkter ikke afspejler sig mere i det foreliggende lovforslag. F.eks. har det undret os en lille smule, at man taler om lægevidenskabelige kvalifikationer som en del af baggrunden for at udpege medlemmerne. Er det efter ministerens opfattelse og ministeriets opfattelse det samme som sundhedsvidenskabelige kvalifikationer? Hvorfor er der f.eks. ikke tænkt på, at der kunne være nogle sygeplejevindenskabelige kvalifikationer, der kunne danne baggrund for at udpege medlemmer? Det kunne jo godt tænkes, at sygeplejersker ville have en lidt anden tilgang til forebyggelsen og ville have nogle andre konstruktive ideer end dem, der traditionelt kommer fra lægesiden.

ISF vil vi gerne overveje nedskæring af antallet af medlemmer, og vi synes, der kunne være god idé i at styrke effektiviteten i arbejdet og også, når man kombinerer det med et repræsentantskab, men vi er på linje på Venstre en lille smule betænkelige ved ministerens egenkompetence til at udpege medlemmerne. Derfor kunne vi f.eks. forestille os, at vi under udvalgsarbejdet skulle overveje en procedure, hvor Folketingets Sundhedsudvalg blev inddraget undervejs, sådan at man sådan helt principielt havde forskellige muligheder for at præge sammensætningen af udvalget og af rådet. Det er ikke sikkert, det er den rigtige model, men vi er åbne

over for at diskutere det; vi synes, der er grund til at diskutere, hvordan medlemmerne bliver udpeget.

Vi vil også godt diskutere sekretariatet, fordi det er klart, der er nogle ressourcemæssige begrundelser for ikke at opbygge et nyt sekretariat. På den anden side så kunne der være en begrundelse i at sikre så stor uafhængighed, at der var et selvstændigt sekretariat. Så det vil vi også godt diskutere under udvalgsarbejdet.

Så vi er samlet set positive over for intentionerne, men vi har nogle ting, vi godt vil diskutere med de andre partier og med ministeren undervejs i udvalgsarbejdet.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget har til formål at ændre sammensætningen af Det Forebyggelsespolitiske Råd, så det kan udvikle sig til en mere slagkraftig rådgiver.

Det nuværende råd består af 24 repræsentanter fra mange forskellige interesseorganisationer, og det har sikkert været udmærket at få synspunkter frem fra disse organisationer, som jo heller ikke forsvinder i den model, der bliver lagt frem her.

Tanken er at ændre det nuværende råds status fra at være et råd til at være et repræsentantskab, der kan virke som bagland for det nye råd, og som udpeges med 7 medlemmer af sundhedsministeren. Vi tror på, at det er en mere slagkraftig model. Samtidig nedlægger man Det Alkoholpolitiske Forum, der har været et stående udvalg under det nuværende råd. Der er ikke længere behov for det, efter at man i 1994 har nedsat et Alkoholpolitisk Kontaktudvalg.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Fremskridtspartiet ser positivt på det foreliggende lovforslag.

Forslaget går efter Fremskridtspartiets opfattelse i den rigtige retning. Man vil begrænse det Forebyggelsespolitiske Råds nuværende medlemsantal fra 24 til 7 af ministerens personligt udpegede medlemmer. Her vil jeg dog godt sige, at i relation til netop det punkt er vi ganske enige med andre ordføreres betragtninger om, at ministeren egenhændigt skal udpege disse medlemmer. Jeg tror, der blev sagt, at de kan være ministerens forlængede arm, og det er vi ganske enige i.

Vi synes derudover, at det er et rigtigt skridt, man tager med hensyn til at nedlægge Alkohol-

politisk Forum. Fremskridtspartiet er enig i, at der ikke længere er grundlag for at opretholde Alkoholpolitisk Forum i betragtning af, at man tidligere har nedsat Alkoholpolitisk Kontaktudvalg.

Vi ser altså rent umiddelbart positivt på forslaget, men vi havde den enkelte betænkelighed, som jeg gerne vil bede ministeren prøve at redegøre for. Er ministeren ikke enig i, at det kan være uheldigt, at det er ministeren selv, der egenhændigt udpeger de medlemmer, som skal vejlede ministeren? Jeg tror, ministeren selv er klar over, at det kan være uheldigt, og derfor vil jeg gerne have en bemærkning til i hvert fald det punkt.

Ellers er vi stort set meget positive over for forslaget. Det betyder en forenkling, som jeg tror, Socialdemokratiets ordfører også sagde, og det kan kun være i den retning, Fremskridtspartiet ønsker at gå.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten er også positiv over for det foreliggende lovforslag. Vi går ud fra, at det er hensigten fra ministerens side at styrke forebyggelsespolitikken, og at det rent faktisk er meningen, at det område skal sættes mere i fokus i de følgende år.

Der har også her i Tinget været en del diskussioner om, hvorvidt det nu også er linjen i nogle af de love, som kommer fra ministerens side. Jeg kan bl.a. sige, at der er nogle problemer med Alkoholpolitisk Kontaktudvalg, som jeg mener i alt for høj grad fokuserer på andre ting end forebyggelsespolitikken.

Jeg tror, det er vigtigt, at man sørger for at få forebyggelsespolitikken elementer forstået i meget bred betydning ind i billedet – noget i stil med det, hr. Jørn Jespersen var inde på – så det ikke bare bliver de kampagner. Men her vil jeg dog gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg er uenig med hr. Jørn Jespersen i, at det, der hedder livsstilssygdomme, ikke er et meget vigtigt element og også er meget vigtigt i forbindelse med diskussionen om forebyggelse og forebyggelsesarbejde.

Det er sikkert rimeligt nok at nedskære antallet af repræsentanter i rådet til 7. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at som det også står i bemærkningerne, har det eksisterende Forebyggelsesråd selv nævnt uafhængigheden som et af de tre elementer, det er vigtigt at gøre noget ved – de elementer er altså effektiviteten, repræsentativiteten og uafhængigheden – og

som flere andre ordførere har været inde på, er det ikke klart, om denne uafhængighed er sikret med den form, som foreslås fra ministerens side. Det er i hvert fald vigtigt, at vi får det problem afklaret, så vi ikke får 7 personer, der er i lommen på ministeren, som andre har kaldt det. Jeg tror også, det er vigtigt at sikre sig, at repræsentantskabet får et meget bredt og folkeligt element, så der kan komme input og synspunkter fra vidt forskellige kredse i det danske samfund.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi støtter intentionerne med at opbygge Forebyggelsespolitisk Råd på det foreliggende grundlag.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere for forståelsen af, at det er nødvendigt at have et effektivt og handlekraftigt Forebyggelsespolitisk Råd. Det har sundhedsministeren i høj grad brug for, fordi det er nødvendigt, at der er nogle, der følger den almindelige udvikling og påpeger forebyggelsesmæssige problemer.

Jeg er også enig i, at forebyggelse ikke kun er kampagner på specifikke områder. Forebyggelse ligger i mange ministerier, og derfor er det også væsentligt at kunne følge med. Mange af de ting, vi gerne vil forebygge, har jo forbindelse med den måde, vi lever på og har indrettet os på. De stoffer, vi indtager med vores mad, er desværre ikke alle sammen lige heldige, og derfor er det væsentligt at have et råd, der kan handle bedre og hurtigere.

Man har bedt om at få en anden strukturmodel, så man ikke har 24 medlemmer, men kun 7, og derudover kan man nedsætte et folkeligt repræsentantskab med repræsentanter fra de forskellige organisationer. Desuden bliver der mulighed for, hvis man er interesseret i noget specifikt, at nedsætte en komité til at arbejde med et specielt område, og det er meget fornuftigt.

Men ellers har interessen især samlet sig om de 7 medlemmer. Hvad er det nu for noget med ministeren, skal hun have dem i lommen? Sådan er der flere, der har spurgt, og dertil vil jeg sige, at det hidtil har været sådan, at 8 medlemmer er blevet udpeget af den til enhver tid siddende minister, og at der aldrig – det må da i hvert fald være til beroligelse for hr. Jens Vibjerg – har været sat spørgsmålstejn ved det. Men i udvalgsarbejdet bliver der mulighed for at undersøge, om udvalget har arbejdet sagligt og været en god faglig rådgiver, eller om det har

været i lommen på de tidligere ministre. Skulle det vise sig under udvalgsbehandlingen, at det har været tilfældet, er jeg selvfølgelig interesseret i at undgå, at det sker igen, for det er der ingen, der kan være interesseret i.

Der blev også spurgt om Tobaksskaderådet, som jo fungerer helt uafhængigt med sit eget sekretariat, fordi det har nogle penge at råde over. Tobaksskaderådet forvalter 10 mio. kr. om året, men de penge har Forebyggelsespolitisk Råd jo ikke, og derfor har vi valgt, at dets meget mindre sekretariat skal ligge i ministeriet.

Jeg kan sige, at opfølgningen af lovgivningen tager Tobaksskaderådet sig af, og jeg synes selv, det går rimeligt godt. Det, vi nok skulle have gjort, var at lave en specifik oplysningskampagne vendt mod amtsborgmestrene, det kan jeg godt se; men jeg er overbevist om, at de ting også falder på plads. Lige nu får vi tilbagemeldinger om, hvordan det går rundt omkring, og jeg kan sige, at den kampagne, der hedder »Røgfri Årgang 2001«, går utrolig godt. Jeg har lige været ovre og se nogle plakater fra en plakatkonkurrence, og den kampagne hjælper. Der er forholdtvis færre rygere i de pågældende årgange end i andre årgange, så en massiv indsats på oplysningsområdet virker altså, og jeg vil også håbe, det bliver tilfældet, når vi nu styrker indsatsen over for amterne bl.a. med tilbud om at give den konsulenthjælp osv., der skal bruges i det oplysningsarbejde.

Så det er spørgsmålet om den brede tværfaglighed, og jeg er da også meget interesseret i, at de 7 medlemmer får den. Jeg er ikke interesseret i, at det hele udelukkende skal have en klinisk vinkel, for sådan er verden jo ikke skruet sammen i 1996; den er en hel del bredere. Og når man kigger på det, vi har skrevet i bemærkningerne, er der heller ikke udelukkende nævnt klinikere. Der er også taget sociologer og psykologer med, så jeg er sådan set sikker på, at det bliver rammen om det.

I øvrigt vil jeg meget gerne sætte spørgsmålet om forebyggelse øverst på dagsordenen for det arbejde, jeg skal lave her i 1996.

Jørn Jespersen (SF):

Blot to bemærkninger til sundhedsministeren. Jeg er glad for, at vi er enige om – det var jeg sådan set også sikker på på forhånd – at forebyggelse ligger i mange ministerier. Det, jeg ønskede at sige, var, at jeg godt kunne tænke mig, at den også reelt lå i mange ministerier i højere grad, end forholdet er i dag, hvor det er

vores opfattelse, at den i stort omfang blot ligger formelt i en del af ministerierne. Vi kunne godt tænke os, at mange ministerier opprioriterede indsatsen for forebyggelse.

Den anden ting er med hensyn til udpegningen af rådet. Der er jo forskel på, at ministeren hidtil har udpeget 8 ud af 24 medlemmer, og at ministeren i fremtiden skal udpege 7 ud af 7 medlemmer. Hvis man regner det om i procent, vil man kunne se, at der er en ganske betragtelig forskel.

Men det skal bestemt ikke ses som en mistillidserklæring til den nuværende minister eller som en antydning af, at der havde været tale om, at rådet har været i lommen på nuværende eller tidligere ministre. Det er blot sagt for at forebygge, at der fremover skulle komme den slags interessekonflikter og problemstillinger. Det kunne jo også være – selv om vi bestemt ikke har nogen aktuelle planer på området – at der i fremtiden kom en anden sundhedsminister, hvor vi måske syntes, det ville være meget rart at forebygge, at der kunne komme den slags grimme mistanker. Det skal såmænd bare ses som et led i den generelle forebyggelsespolitiske indsats.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg kan forstå, jeg har SF's støtte til også at gennemføre et ønske hos mig om, at forebyggelse skal vurderes på linje med ingen økonomiske konsekvenser, ingen miljømæssige konsekvenser og ingen sundhedsmæssige konsekvenser. Det kunne vi godt arbejde for. Det samme gælder jo i EU-området, hvor man har mulighed for at kigge på det, og sådan en § 129, som man har dér, ville jeg gerne have. Det andet spørgsmål synes jeg vi skal kigge på i forbindelse med udvalgsarbejdet og se, om der har været den skævhed, og jeg går meget gerne ind det arbejde.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg tager ikke ordet her til sidst for at forlænge debatten, for der er andre gøremål for os her i Tinget. Men jeg kan sidde hernede og ærgre mig, når jeg hører, at SF gang på gang her fra Folketingets talerstol ligesom fortæller, at de er garanten for, at det sundhedsmæssige osv. er i orden.

Som vi hørte fra flere ordførere, ønsker alle partierne, Fremskridtspartiet inklusive, det

bedst mulige miljø, og forebyggelsen skal være i top. Men vi må også forholde os til virkelighedens verden, og den er altså ikke så enkel, som SF ønsker og giver udtryk for. Jeg tror faktisk, det ville blive en utrolig kedelig hverdag for borgerne, hvis de skulle leve med det, hr. Jørn Jespersen kommer frem med her fra talerstolen: Der må ikke findes tilsætningsstoffer, og der må ikke længere være nogen individuel trafik, så de tyndtbefolkede områder kan blive endnu mere tyndtbefolkede, end tilfældet desværre er i dag. Det er jo netop de små lønmodtagere osv., der har brug for et job, som ikke længere kan få det, for vi kan jo ikke – og jeg går ud fra, at det ved hr. Jørn Jespersen udmærket – have kollektiv trafik alle steder og heller ikke i alle de tyndtbefolkede områder.

Det, jeg bare vil understrege her, er, at vi ikke skal foregøgle befolkningen, at udviklingen bliver så nem, hvis man bare vil køre efter SF's holdninger på miljøområdet. Vi ønsker alle sammen et bedre miljø, men der er grænser for, hvor vidt vi kan gå. Det skal også være således, at det er værd at leve i hverdagen, selv om vi selvfølgelig alle sammen ved, at det er farligt at leve. Vi går sågar hen og dør af det på et tidspunkt, uanset hvordan miljøet er. Jeg ved godt, at man kan komme med alle mulige teorier om, at det går hurtigere, hvis vi har et dårligt miljø, men stort set må vi bare gøre det klart – og det tror jeg også befolkningen godt er klar over – at vi også må have lov til at være her i hverdagen, og det skal også være sådan, at vi kan nyde livet.

Jeg har f.eks. lige fået et stykke mad med flæskesteg. Jeg ved godt, det er usundt, og jeg tænker meget over det, men en gang imellem skal man også have lidt for øjet, og jeg tror sågar, at også hr. Jørn Jespersen er med på, at sådan skal det være.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Jan Kjøpke Christensen forsømmer jo ingen lejlighed til at tage ordet, og jeg skal bare sige, at jeg synes, hans argumentation er en kraftig understregning af faren ved alt for mange tilsætningsstoffer i flæskesteg og andre fødemidler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser. Af forskningsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 10/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Søren Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på Socialdemokratiets vegne komme med nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til vedtagelse, selv om lovforslaget faktisk ikke burde eksistere. I 1989 vedtog EF et direktiv om elektromagnetiske forstyrrelser til gennemførelse pr. 1. januar 1992, og i 1992 suppleredes direktivet med en overgangsordning, hvorefter apparater, der ikke er CE-mærkede, fortsat kunne produceres, markedsføres og sælges frem til udgangen af 1995. Det er altså en lang overgangsperiode, som nok skulle gøre det muligt for alle producenter og forhandlere at sikre, at lagrene var ude af verden og kun de CE-mærkede produkter tilbage ved nytårstid 1995.

Alligevel begyndte man i de andre EU-lande at ryste på hænderne sidste år, og det er endt med, at Kommissionen har accepteret en tolkning af direktivet, der indebærer, at hvis produktet blot har forladt fabrikken og dermed fysisk befinder sig i grossistledet eller i detailhandelen, kan ikke-CE-mærkede produkter fortsat sælges i 1996. For at danske virksom-